

Lovforslaget, og Udvalget foreslaar derfor at afslutte Forhandlingen ved at vedtage Overgangen til den næste Sag paa Dagsordenen. Dette Forslag er vel ikke ganske affattet saaledes, som Forslag til en motiveret Dagsordenpleier at være, men herpaa lægger jeg dog ikke Vægt, thi Udvalget har meddelt mig, at det ønsker Betænkningen betragtet som Motivering, og jeg skal gjerne inødefomme dette Ønske. Da Sagens Realitet og Forslaget om Overgang til næste Sag paa Dagsordenen her falde sammen, opstaar der jo ingen formelle Vanskeligheder.

Rump: Med Hensyn til Begrundelsen af Udvalgets Forslag til Beslutning kan jeg i alt Væsentligt henpøide mig til Udvalgets Betænkning. Lovforslaget gaar ud paa, at der skulde anlægges en Bane fra Ebeltoft til et Punkt, der ligger mellem Nyomgaard og Mørke Station. Der har imidlertid hidtil kun været Tale om to Linier, en fra Ebeltoft til Mørke og en fra Ebeltoft til Nyomgaard. Hvad den første angaar, skal jeg ikke kunne sige, om der nogeninde har været nogen videre Interesse for den, men efter hvad der foreligger for Udvalget, er der neppe Noget, der nu ønskes at se den Plan realiseret. Der bliver saaledes Ebeltoft-Nyomgaardlinien tilbage. Der foreligger 3 Overslag, der ere udarbejdede for 15 Aar siden, hvor hvad denne Bane vilde koste, efter som man valgte den ene eller den anden af 3 Linier, der udgik fra Ebeltoft og endte ved Nyomgaard. Summerne paa disse Overslag ligge mellem 2,267,000 og 2,626,000 Kr. foruden Udgifterne ved Grunderhvervelse og til Driftsmateriel. Naar man tager disse Udgifter med, vil det altsaa blive fra godt 2½ til henimod 3 Millioner Kr., en Sum, der er saa stor, hvor der er Tale om en Bane paa mindre end 4 Mil i en noget afslibes Egn, at man vel kan sige sig selv, at der ikke godt kan være Tale om at anvende en saadan Kapital paa en Bane paa det Sted. Skal der anlægges en Bane, maatte Summen bringes betydeligt ned. Det har vistnok ogsaa været Tanken hos dem, der have arbejdet for denne Bane. Men Udvalget har manglet enhver Oplysning om, for hvilken Sum man mente i Virkeligheden at kunne anlægge Banen. Hvad angaar Spørgsmaalet, om de til Anlægget fornødne Penge kunne staffles til Veie, ere Oplysningerne ogsaa meget sparsomme. De gaa ud paa, at der af de interesserede Kommuner er tegnet Tilskud til et samlet Beløb af 119,000 Kr.; iøvrigt gjør man Regning paa, foruden at faae et meget betydeligt Tilskud af Staten, at erholde Tilskud fra Amtsfonden og fra Landets som ogsaa fra

Private. De Udtryk, som bruges om de Forhaabninger, man i saa Henseende nærer, synes imidlertid at tyde paa, at man ikke har søgt at staffe sig nærmere Oplysninger om, hvorvidt disse Forhaabninger kunne anses for at være begrundede. Der er altsaa Tale om Anlægget af en meget kostbar Bane, uden at man veed, hvor langt Beløbet kan bringes ned, og paa den anden Side ere Oplysningerne om, hvilke Midler, der haves til at realisere denne Bane, meget mangelfulde. Under disse Forhold forekommer det Udvalget, at der ikke er tilstrækkelig Grund til for Tiden at bestjæftige sig med Detaillerne ved et Lovforslag som dette; som Sagen foreligger, mangler i Virkeligheden det fornødne Materiale.

Jeg skal for Fuldstændighedens Skyld oplyse, at der i de sidste Dage er bleven Tale om en tredje Bane, nemlig fra Ebeltoft til Trustrup. Der er fra et Jernbaneudvalg, der arbejder deroppe, tilflydt Udvalget Meddelelse om, at man begyndte at tænke paa en saadan Bane. Det vilde blive en Bane, der laa udenfor Lovforslaget, idet Trustrup ikke ligger mellem Mørke og Nyomgaard, men øst for det sidstnævnte Punkt. Det synes derhos klart at fremgaa af den gjorte Meddelelse, at der ikke endnu er tilberedt noget Materiale med Hensyn til Bedømmelsen af en saadan Bane. Vi have derfor ment ikke at kunne tage Hensyn til samme. Efter Sagens Stilling skal jeg tillade mig paa Udvalgets Vegne at foreslaa det høie Thing at afslutte Forhandlingerne ved at vedtage Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen. Vi have valgt denne Form for derved at lægge for Dagen, at der vel ikke absolut kan være Noget at indvende mod en Bane paa dette Sted, men at Sagen, som den foreligger, ikke egner sig til yderligere Behandling. Jeg tillader mig derfor paa Udvalgets Vegne at stille det nævnte Forslag.

Judenrigsministeren (Sngerslev):

Jeg tillod mig allerede ved 1ste Behandling af dette Lovforslag at nævne, at det Tilskud, man havde paaregnet til denne Bane, var større, end man fornuftigvis kunde vente at faae til en Bane af den Karakter og Bestaaffenhed, som der her er Tale om. Jeg kan være ganske enig med den ærede Ordfører i, at Sagen ikke foreligger tilstrækkelig oplyst, det maa nærmest siges at være konstateret, at Egnen ikke kan magte Banen, saaledes som Sagen foreligger. Jeg vil altsaa finde det meget naturligt, at man ikke for Dieblisset vil bestjæftige sig med dette Forslag, men det Spørgsmaal, om man senere kan